

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA.

KNAFLJEVA ULICA ŠTEV. 8 TELEFON 55-23 DO 55-26

ROKOPISI SE NE VRAČAJO

IZHAJA VSAK DAN RAZEN PONEDELJKA

SLOVENSKI POROČEVALEC

INŠERATNI ODELEK LJUBLJANA

TELEFON 38-32 38-33

POSTNI CEKOVNI RACUN LJUBLJANA ŠTEV. 6-90691-1

OGLASI PO CENIKU

MESEČNA NAROČNINA 45 DIN

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENIJE

Ljudstvo se je poslovilo od svojega pesnika

Ljubljana, 14. junija. Tudi zadnje ure pred pogrebom so prihajale velike množice ljudstva, da bi se poslovile od umrlega pesnika Otona Zupančiča. Od jutra so imele častno stražo ob krsti književniki, likovni umetniki, znanstveniki, glasbeniki, člani Izvršnega odbora Osobodilne fronte, Glavnega odbora Zveze sindikatov Slovenije in zastopniki množičnih organizacij.

Kot zadnji so imeli častno stražo: sekretar CK KPS in predsednik vlade LRS Miha Marinko, podpredsednik Prezidijske ljudske skupščine FLRJ dr. Jože Rus, predsednik Prezidijske ljudske skupščine LRS Josip Vidmar, predsednik Ljudske skupščine LRS dr. F. Kozak, član Politbiroja CK KPS Vlado Krivic, podpredsednik vlade LRS Slovenije dr. Marjan Breclj, prosvetni minister vlade LRS dr. Jože Potrč in predsednik Mestnega ljudskega odbora Ljubljane Matija Maležič.

Ob 10. so prenesli član Politbiroja CK KPS Vlado Krivic, podpredsednik vlade Slovenije dr. Marjan Breclj, rektor ljubljanske univerze dr. Anton Melik, predsednik MLO Ljubljane Matija Maležič, književnik Miško Kranjec in pesnik Pavšič - Matej Bor krsto z mrtvaškega odra v dvorani predsedstva vlade pred palačo, kjer se je veliko pred začetkom pogrebnih svečanosti zbrala velika množica.

Ob krsti pokojnega mojstra slovenskih pesnikov Otona Zupančiča so se zbrali njegovi domači, od njega so se prišli posloviti član Politbiroja CK KP Jugoslavije, podpredsednik zvezne vlade in zunanji minister Edvard Kardelj, sekretar Politbiroja CK KP Slovenije, predsednik vlade LRS Miha

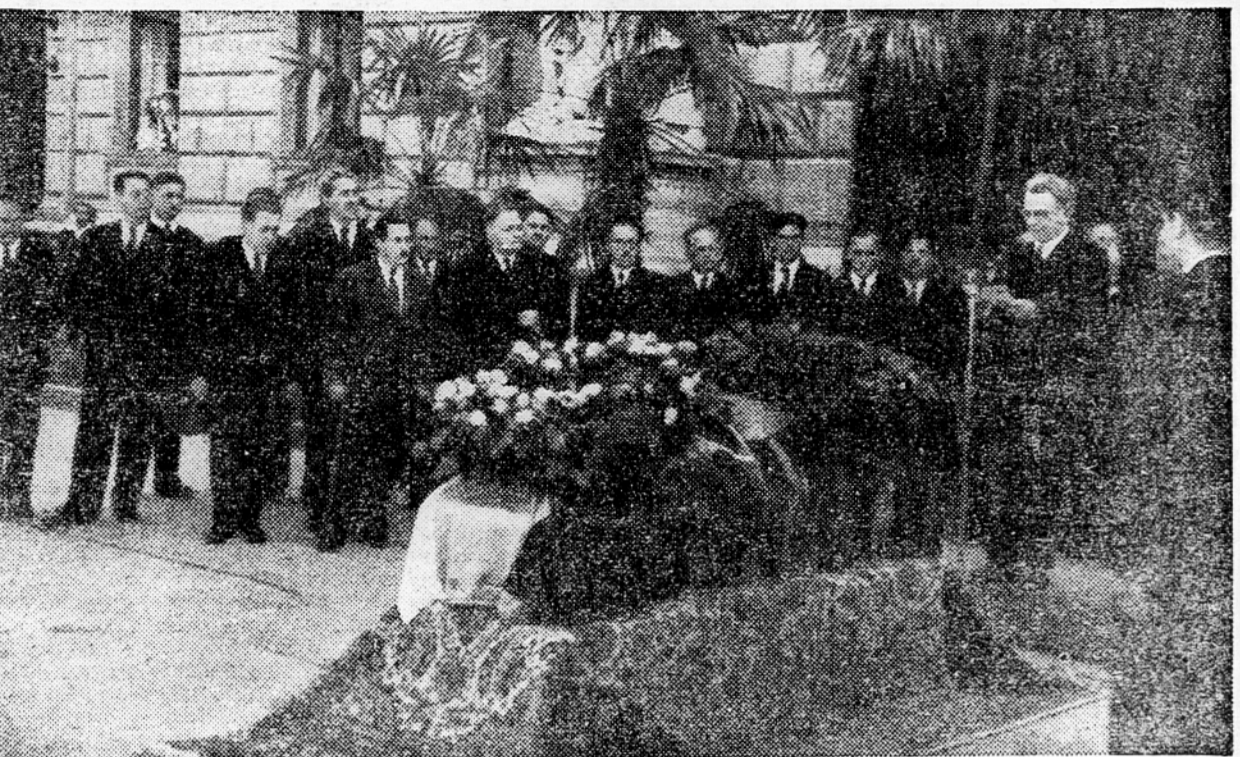
Marinko s člani Politbiroja in Centralnega komiteja KPS in člani vlade, podpredsednik Ljudske skupščine FLRJ Josip Rus, predsednik Prezidijske ljudske skupščine LRS Josip Vidmar s člani Prezidijske, predsednik Ljudske skupščine LRS dr. Ferdo Kozak, zastopniki Jugos. armade generali B. Djuričkovič, Peter Stante in Boško Siljegovič s častnim izbornikom; člani Izvršnega odbora Osobodilne fronte Slovenije, zastopniki Zveze sindikatov Slovenije, Zveze borcev in drugih množičnih organizacij. Pogreba so se udeležili kot zastopnik zveznega ministristva za znanost in kulturo pomočnik ministra Puniša Perovič, direktor Instituta za družbene vede Boris Zihherl, naš rojak, ameriški pisatelj Louis Adamič, zastopnika Zveze književnikov Jugoslavije Ivo Andrić in Cedomir Minderovič, zastopniki društev književnikov: iz Hrvaške Peter Segedin in Gustav Krklec, iz Srbije Jovan Popović in Milivoj Panić-Suret, iz Makedonije Sokolovski, iz Bosne in Hercegovine Emil Petrovič in Savo Nazevič, iz Črne gore Janko Džonović, zastopnika Srbske akademije znanosti in umetnosti inž. Milanković in Mihajlo Stefanović, v imenu Jugoslovanske akademije v Zagrebu prosvetni minister Hrvaške Babič, književnik Ivan Dončević in kipar Anton Avgustinčič, dalje so se udeležili pogreba prezident Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. France Kidrič s člani akademije, rektor Ljubljanske univerze dr. Anton Melik s člani profsorskega zbora, člani Društva slovenskih književnikov, uprava in člani Slovenskega narodnega gledališča ter predstavniki množičnih organizacij ter kulturnih in znanstvenih ustanov.

kuje bodočnost človeštva. Bil je s srcem in z vsem svojim zanosom na strani svojega naroda in ljudstva in mu je v bodrilo zapel partizanske pesmi, ki jih nemara zaman iščemo enakovrednih pri poetih mlajšega rodu.

Zmagi in svobodo je dočakal telesno strti, toda živega in budnega duha. Dočakal je čas, ko je slovenska književnost opravila svoje stoletno delo in nalogo, biti edino zatočišče vsega visokega, svobodoljubnega in naprednega v slovenskem narodu. Dočakal je rod mladih politikov in državnikov, ki so prevzeli dediščino književnosti in ki so bili, ki so uresničevali, realizatorji velikih idej in sanj prejšnjih generacij. Dočakal je resnično svobodo svojega naroda. Zupančič je prvi pozdravil to znamenito dobo in je izrekel mlademu rodu priznanje, ki je bilo kakor posvetilo in ki je borcem za svobodo pomenilo toliko, kot potrdilo vse vredne slovenske duhovne preteklosti.

Novo življenje je spremljal z mladostno pozornostjo. Ne samo spremljal, sodeloval je v njem po svojih močeh, zasledoval je napredek obnove, posegal s svojo besedo v vse važne dogodke naše nove ere. Bil je odločen pristaš socializacije našega življenja in vsega, kar je ljudska oblast uresničevala v našem življenju. Bil je globoko preverjen o pravilnosti poti, po kateri teče naša nova zgodovina in je neomajno zaupal novemu državnemu vodstvu. Sodeloval je v vseh višjih javnih forumin, bil je član Izvršnega odbora Osobodilne fronte, poslanec Ljudske skupščine Slovenije, poslanec Doma narodov Ljudske skupščine in član Prezidijske Ljudske skupščine Slovenije. V vseh teh institucijah je sodeloval, kolikor so mu dopuščale moči, ki so se jim ure iztekale.

Toda dočakal je še zadnje, mučno preizkušnjo — kominformski napad na našo osvobodilno borbo, na našo državo in državo. Koga ni osupnila, pretresla in zbolela slepa, nebrzdana in surova, breznačelna krivičnost s strani

Predsednik Prezidijske ljudske skupščine LRS Josip Vidmar se poslovja od pesnika Otona Zupančiča pred palačo predsedstva vlade LRS na Prešernovi cesti v Ljubljani.

Poslovični govor predsednika Prezidijske ljudske skupščine LRS Josipa Vidmarja

Potem ko je vojaška godba odigrala žalostinko: »Kot žrtve ste padli, je spregovoril predsednik Prezidijske ljudske skupščine LRS Josip Vidmar, ki je dejal:

V tej krsti odhaja od nas zadnji predstavnik slovenske moderne in nas zapuščata eden izmed zadnjih tvorcev, ki so tvorili svetlo plejado slovenske umetnosti prvih desetletij tega stoletja, plejado slovenske moderne, našega impresionizma in prvih manifestacij naše nove muzike in arhitekture. V književnosti sami pa se nemara tu zaključuje doba velikih in tragičnih tvorcev, ki so bili pesniki in voditelji in ki so možali političnim prvakom nakljub in v nelahkih sparih z njimi kazali narodu in ljudstvu pravo pot in njegove prave smotre.

Poslavljamo se od Otona Zupančiča. Od tod bo nastopil svojo zadnjo pot mož, ki je prejel od narave dar velikega pesnika, od svojega daru in časa pa nalogo biti glasnik naroda v dobi ogromnega vzpona njegovih moči, ki so nas v petdesetih letih privedle od provincialnega avstrijskega mrtvila preko prve koncepcije jugoslovanske državnosti, preko naše najtežje preizkušnje v osvobodilni borbi do napopov za obnovu naše domovine in za gradnjo naše socialistične državnosti.

V Zupančičevem, po Prešernu najvišjem in najčistejšem pesniškem delu med Slovenci, zavzema ta petdesetletna zgodovina slovenskega naroda skoraj polovica vse njegove tvornosti. Nedvomno pa je usoda tega naroda v njegovem delu tisti pojav, ki mu je posvečena njegova najgloblja čustvena pozornost. Zakaj ta zgodovina, ki je danes videti jasna in zmagovita s stališča človeka, ki jo je živel in soustvarjal, ni bila ne radostna, ne čudovita, temveč prečesto polna težkih skrbi, žalosti, bolečine, obupa. Zaupanje in vero si je bilo pogosto treba mukoma zajemati samo iz instinktivne vere v nepremagljivo moč ljudstva in naroda.

Zupančičevo delo je živa priča temu poglavlju naše zgodovine in mukam njenega nastajanja. V njem se odraža brezperspektivnost našega položaja v prvih letih tega stoletja, ki jih ozna-

čujeja breznačelnost in nedoraslost naše politike. V njem se kažejo prve obetajoče bliskavice ob balkanskih krizah in ob balkanskem požaru. Pojavi se po Zupančiču radostno pozdravljena jugoslovanska ideja, tema prve svetovne vojne, uresničitev jugoslovanske misli hkrati s katastrofalnim razkosanjem slovenskega ozemlja in z novo breznačelnostjo slovenske in jugoslovanske politike. Vse to vsebuje njegova domovinska pesem, ki zvesto in čuteče spremlja zgodbo slovenskega naroda od dogodka do dogodka, od postaje do postaje.

Dogodke, ki so oznanjali in pričeli drugo svetovno vojno, je Zupančič dočakal že kot šestdesetletnik, toda njegova skrb za usodo slovenskega naroda in vseh jugoslovanskih narodov je bila še prav tako živa, je bila samo zrelejša, kakor v njegovih moških in mladeniških letih. Živo je spremljal in navdušeno je pozdravljali snovanje Društva prijateljev Sovjetske zveze in je pravilno videl kot edino rešilno politiko zvezo Jugoslavije s Sovjetsko Rusijo, kakor je brezpogojno že tedaj priznaval delavski razred Jugoslavije za tisti razred, ki edini lahko izvede in uresniči to rešilno politiko. Dve leti kasneje, ko so jugoslovanski narodi in tragičnih okoliščinah državnega poraza in kapitulacije ostali brez vodstva in je odločno, resnično patriotično politiko oboževanega odpora zasnovala in izvedla Komunistična partija kot avangarda proletariata, Zupančiču ni bilo težko spoznati in priznati, da je vsa jugoslovanska preteklost pokopana in da se z osvobodilno borbo pričena tudi doba ljudske oblasti, doba ljudske oblasti pod vodstvom Komunistične partije, kar nujno pomeni revolucijo in nov, socialistični red.

Vse to je Zupančič vedel od prvega dne Osobodilne fronte, vse to je priznaval in želel od prvega dne, in to ne samo kot patriot, temveč tudi kot visokoumen mislec in ocenjevalec življenja. Zavedal se je, da bo zmagala odpora, zmagala Komunistične partije v enem zamahu postavila i njegov narod i narode Jugoslavije v vrsto najnaprednejših narodov sveta, v vrsto tistih občestev, v katerih se snuje in

Mladina spremlja Otona Zupančiča na zadnji poti preko Ljubljanskega polja

foruma, v katerem smo bili vajeni gledati središče in načelo žarišče vsega progresivnega človeštva? Pretresla je tudi Zupančiča, toda bil je pregloboko zvezan s svojim ljudstvom, z njegovo nedavno slavno in krvavo preteklostjo, z njegovim zmagovitim vodstvom, se pravi s Komunistično partijo in njenim Centralnim komitejem, da bi ga mogli omajati argumenti, ki so namesto dokazov bruhali psovke in ki so zabredli tako globoko, da so omalovaževali celo našo osvobodilno borbo in skoraj dva milijona naših vojnih žrtev. Predoločeno je videl našo sedanjo resničnost, da bi ga bili mogli omajati očitki o ku-

laštvo naše politike, in predobro je poznal naš boj za svobodo, da bi bil mogel le pomisliti na nenadno izdajstvo mož, ki so bili voditelji tega boja in ki so zaradi svojih revolucionarnih načel z železno voljo prebili vse težave in nevarnosti tega strašnega časa. Zupančič je ostal neomajno s svojim ljudstvom in z njegovimi predstavniki, trden v svoji veri in zavesti.

Bil je zvest sin svojega naroda, ki si ni nikoli pomisljal posvetiti svoj dar potrebam svojega časa in svoje domovine. Njegovo delo je živa, s srčno krvjo prežeta slovenska, pa tudi jugoslovanska zgodovina zadnjih pet-

desetih let. Postavil je nji in sebi pesnik, ki bo kljuboval vekovom. Pred letom dni je vsa Jugoslavija slavila njegovo sedemdesetletnico in mu podelila naslov ljudskega umetnika. Danes ga vsa Jugoslavija s spoštovanjem in globoko žalostjo spremlja na njegovi zadnji poti. Zaslužil si je to priznanje in spoštovanje domovine, zaslužil si ga je s svojim darom in z zvestobo svojemu narodu, v katerem bo ostal kljub tej krsti neumrljiva, bodrila in plemenita moč, kakor so ostali in bodo ostali njegovi veliki tovariši Prešeren, Levstik in Cankar.

Slava njegovemu spominu!

Govor prezidenta Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Franceta Kidriča

Za njim se je še poslovil od umrlega častnega doktorja ljubljanske univerze in člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti prezident Akademije dr. France Kidrič s temi besedami:

Prijatelj in tovariš Oton, bolj kot kdorkoli izmed nas si vedel Ti, da je treba bolečino preboleti, preden moreš zanjo najti primeren izraz. V imenu dveh institucij se naj poslovim od Tebe, ki sta Ti obe bili pri srcu: v imenu Slovenske akademije znanosti in umetnosti, katere prvi član si bil od njenih demonstrativnih začetkov, zadnja leta pa tudi uradno vključen kot upravnik enega njenih institutov; in v imenu ljubljanske univerze, kjer si moral v casih, ko je spricevalo več veljačo kot genialnost in delo s trajno vrednoto, delati zadnji del diplomskega izpita, a kjer si za sedemdesetletnico prejel najvišje odlikovanje, ki ga more ta zavod dati: častni doktorat.

Nad petdeset let je vsakdo med Slovenci, ki je imel čut za umetnost, s presenečenjem spremljal Zupančičeve blesteče verzje. Občudovali smo njegovo suvereno mojstrstvo naše besede. Sirmeli smo ob dvigu tehnosti njegove misli in ob jasnovidnosti, ki je kovala generacije za veliki čas.

Akademiki smo bili ponosni ob misli, da se je s svojimi umetniškimi sredstvi najbolj izmed nas umel vključiti v novi čas, pa naj je šlo za dobo osvobodilne borbe, stvarjanje socializma v Titovi Jugoslaviji ali za zavračanje klevet v zadnjem letu.

Srečni smo bili, da je bil ta umetnik evropskega formata, ki je postal ponos vseh naših narodov in naše ljudske oblasti ter obračal nase pažnjo vse literarne Evrope, ta vseskozi napredni človek, naš vestni član, častni doktor in upravnik, ki se je zavedal svojih dolžnosti ter prav do svoje smrtne ure z delom dokazoval, kako zoprna in tuja mu je misel na karšnokoli snakuro.

V Slovenski akademiji znanosti in umetnosti je spadal med najvestnejše sodelavce.

Vkljub rastoči bolehnosti zadnjih let je prihajal, če je le količjak mogel, na naše seje ter s svojo tehtno besedo pomagal usmerjati delo Slovenske akademije znanosti in umetnosti v korist naše današnje stvarnosti, odklanjač pri tem vsako sebično protežiranje svojega razreda.

Na seji 3. maja, zadnji, ki se je je udeležil, se je obravnaval statut najvišje znanstvene ustanove v LRS; ni mu bilo dano, da bi dočakal, kako se bo po tem statutu Slovenska akade-

mija znanosti in umetnosti skušala pomladiti in naravnati svoje delo po smereh, ki jih je tudi on odobraval.

Najvernejši dokaz njegovega pojmovanja dolžnosti do ustanove, družbe in države pa je prav v poslednjem letu njegovo delo v Institutu, ki mu je naceloval, namreč v Institutu za kulturo slovenskega jezika.

S svojim nenadomestljivim čutom za naš jezik si je dan za dnem delal beležke pri radiu, nas opozarjal na napake, ki jih je tam slišal, priporočal, kako naj dosežemo, da se odpravijo. Vestno je prebiral korekturne pole, ki mu jih je pošiljala Komisija za slovenski pravopis. Razmišljal je o redakcijskih tekstih v novih izdajah slovenskih klasikov, predvsem Prešerna, ter s svojim tenkim čutom za ritem in misel prišel na mnogokatero napako.

Ko nas je 29. aprila t. l. povabil trojico na posvetovanje o svojem delu v Institutu za kulturo slovenskega jezika, nam je tudi povedal, da se bliža h koncu njegov prevod nemških Prešernovih pesnitev, ki bi ga rad izdal kot izdajo svojega Instituta v okviru Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Delo je še mogel dovršiti ter osem kopij razposlati s prošnjo za pripombe, do novega sestanka pa ni več moglo priti.

Toda tudi zato se je ves čas živo zanimal, kaj se godi na zavodu, in oba kroga sta mogla vedno zopet črpati iz njegove nove tiskane besede.

Tovariši, poslavljamo se od genialnega umetnika, velikega misleca, idejnega borca in izrednega človeka, od moža, ki je bil obenem poštenjak od vsakega vlakca svojega bista. Naj storimo karkoli, na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti ali na univerzi, ne bomo se mu dostojno oddol-

žili, ne bomo mu dovolj izkazali svoje hvaležnosti.

Slava njegovemu spominu!

Po teh poslovičnih govorih se je razvil pogrebni sprevod, katerega čelo so tvorili pionirji, med njimi je šla tudi vojna sirota, pesnikova varovanka Tjaša Kavazovič, zastopniki Zveze sindikatov in Zveze borcev. Sledila je preprega nad 800 vencev, ki jih je nosila mladina, za njo je šla godba JA, ki je ves čas pogreba igrala žalostinke, nato je 300 mladincev in mladink nosilo 100 Zupančičevih knjig. Tik pred krsto so nosili člani Društva slovenskih književnikov odklonjanja pokojnega pesnika: Red narodnega osvobodjenja 1. stopnje in Red bratstva in enotnosti 1. stopnje. Za pogrebim vozom so stopali žena, hči in sinova ter ostali sorodniki umrlega pesnika, predstavniki Partije, ljudske oblasti, republiške delegacije, delegacije množičnih organizacij, člani akademije, univerze, Društva slovenskih književnikov, Slovenskega narodnega gledališča, delegacije občin in okrajnih ljudskih odborov, odred Narodne milice, za njimi je šla mladinska delovna brigada, ki nosi ime Otona Zupančiča. V pogrebem sprevodu so sodelovale godba Tine Rožanc in godbi iz Zidanega mosta in Trbovelj. Nato so sledili pionirji in veliko število članov ustanov, sindikatov in ostalega prebivalstva, ki se je zbralo ob pogrebu.

Pogrebni sprevod je krenil izpred palače predsedstva vlade po Prešernovi in Cankarjevi cesti mimo opere, kjer so svojega prijatelja pozdravile fanfare, nato po Tyrševi, Masarykovi in Smartinski cesti na ljubljansko pokopališče. V sprevodu, v katerem je šlo nad 25.000 ljudi, so se vključevali mladina, člani sindikatov in ostali prebivalci Ljubljane, ki so stali vzdolž poti.

Govor zastopnika zveznega ministrstva za znanost in kulturo Puniša Peroviča

Na ljubljanskem pokopališču se je ob grobu, v katerem so pokopani Irv. Cankar, Dragotin Kette in Josip Murn prvi poslovil od mrtvega pesnika zastopnik zveznega ministrstva za znanost in kulturo Puniša Perovič z besedami:

V imenu zveznega ministrstva za znanost in kulturo se pridružujem žalosti, ki je objela vso našo državo, vso našo jugoslovansko kulturo ob smrti velikega slovenskega in jugoslovanskega pesnika Otona Zupančiča. Ako bi mogel kateri koli naš velikan, ko zapuščata ta svet, reči o sebi, da je dal svojemu narodu vse, kar je mogel, potem bi to vsekakor bil Oton Zupančič. In vendar občutimo, da nas je prerano zapustil, da bi nam bil še potreben in da bi nam mogel še dati.

Nad pol stoletja je Oton Zupančič budno stal na fronti slovenske narodne kulture. A to je razdobje, ko je borba na kulturni fronti bolj kakor kdaj prej predstavljala bistveni element borbe za obstoj, razvoj in svobodno bodočnost slovenskega naroda. Moremo reči, da je Oton Zupančič častno vzdržal na tej fronti. Hrabra je prehodil vse viharje svojega burnega veka in je zvest poklicu resničnega umetnika ostal do konca svojega življenja ob narodu, ko je izražal v svojih skladnih stihih najgloblje narodne težnje. Nesoporna je resnica, da se skozi vse Zupančičevo književno delo, od prvih stihov proti mračnjstvu in družbeni reakciji v Sloveniji pa preko predvojnih pesmi iz prve imperialistične vojne in vse do plamte-

Član Politbiroja CK KP Slovenije Vlado Krivic, podpredsednik vlade LRS Marjan Breclj, predsednik MLO Ljubljane Matija Maležič, predsednik Društva slovenskih književnikov Miško Kranjec, rektor ljubljanske univerze dr. Anton Melik in pesnik Vladimir Pavšič - Bor nesejo krsto s pokojnim pesnikom Otonom Zupančičem na

Zastopnik ministrstva za znanost in kulturo FLRJ Puniša Perovič govori ob grobu.

Sredi petletke

Prvi obrat jeseniške železarnice izpolnil polletni plan

Obrot Elektro peč v železarni na Jesenicah je izpolnil v nedeljo ob 9.32 dopoldne polletni proizvodni plan...

Uspehi podjetij kemične industrije v Sloveniji

Včeraj smo poročali, da je predčasno izpolnila svoj polletni plan tovarna umetnih brusov v Mariboru...

Uspeh dalmatinskega podjetja gradbene industrije

Svoj polletni plan so izpolnili delavci industrije za eksploatacijo dalmatinskega kamna in marmorja 20 dni pred rokom...

Zagrebska železniška delavnica pred izpolnitvijo polletnega plana

Delavci delavnice državnih železnic v Zagrebu - najboljši kolektiv železniških delavcev v državi...

Dva nova izdelka tovarne »Djuro Djaković«

Kolektiv tovarne »Djuro Djaković« bo dal v kratkem našemu gospodarstvu še dva nova izdelka...

Vinodolska hidrocentrala bo prihodnje leto že obratovala

Pri graditvi vinodolske hidrocentrala so že končali precej del. Prihodnje leto mora začeti centrala obratovati...

Ferdo Godina: Še nekaj misli o resnici

Spomin na bratsko večerjo z rdečearmejske pet in štiridesetega leta se mi prav te dni veckrat vrača...

Štiri grosupeljske brigade in idrijski brigada »Iv. Cankarja« sporočajo: „Izpolnili smo plan in delamo dalje“

Kočevje, 14. junija Na mestnem vrhu, visoko nad Kočevjem, plapolja zastava, velik kres po oznanju, da so grosupeljski frontovci...

Na delovno mesto so prišle brigade že 14. maja. Brigadirji so krepko potegnili z delom in začeli podirati zastarele nacije gozdarske dela...

Težka je bila bitka za to veliko zmago. Desetina se je za desetino še v trdem maraku stihotapila iz barak...

Brigade v teh tednih niso samo porabile dreves. V ljudeh so rusile stare miselnosti. V fronto so vključile vse tiste, ki se do nedavnega niso bili člani...

Naša trgovinska podjetja so znatno znižala svoje režijske stroške

V nadaljevanju drugega kongresa sindikata delavcev in namestencev trgovskih podjetij Jugoslavije je podal predsednik centralne uprave...

Ustanovitev tehnične fakultete v Sarajevu

Vlada LR Bosne in Hercegovine je te dni izdala uredbu, s katero se pri univerzi v Sarajevu ustanovi tehnična fakulteta...

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Ivan Boh in njegov sosed, ki sta se v brigadi prepirala, da je življenje in delo v skupnosti lažje in lažje...

Po delu razveseljuje radio brigadirje, zvočnik pa je v prvih dneh budil zaspance. Ob tabornem ognju se brigadirji v večernih urah pogovore o dnevnih novicah, o združništvu...

To so tri brigade - zmagovalce. Ne smemo pa pozabiti IX. grosupeljske brigade »Slavka Slendra«, ki dela na cestni in cestni pot posekanemu lesu...

Idrijska brigada »Ivana Cankarja« je izpolnila svoj plan 7 dni pred rokom

Idrija, 14. junija Brigada »Ivana Cankarja«, ki jo sestavljajo frontovci iz idrijskega okraja, je prišla na delo 17. maja...

Kako je dosegla ta veliki uspeh? Ko se je 23. maja brigada izpolnila in dosegla svoje končno število, so brigadirji začeli, da so močna delovna skupnost, rodilo se je pravo brigadno vzdušje...

Gradnja stanovanjskih poslopij v Pulju

Vsa gradbena dejavnost v Pulju je usmerjena letos na obnavljanje v vojni poškodovanih poslopij. Obnovili bodo več kakor 350 stanovanjskih poslopij...

Pri vseh gradbenih delih v Pulju nudijo znatno pomoč frontovske organizacije, ki so organizirale 20 strokovnih brigad, ki delajo predvsem pri popravilju manj poškodovanih poslopij...

Ustanovitev tehnične fakultete v Sarajevu

Vlada LR Bosne in Hercegovine je te dni izdala uredbu, s katero se pri univerzi v Sarajevu ustanovi tehnična fakulteta, ki bo zaenkrat imela dva odseka: gradbeni in arhitektonski...

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

V Prekmurju se pripravljalo na žetev in mlačev

Takoj po končanih spomladanskih setvenih delih je delovni kolektiv centralne delavnice kmetijsko-strojne službe v Murski Soboti začel popravljati in pripravljati stroje za žetev in mlačev...

Tudi zasebni mlaticinarji že pripravljajo in usposablajo svoje mlaticarje. V mursko-soboškem okraju jih je 140. Na vsako vas pride skoraj po ena mlaticarica...

Žetevne priprave v Vojvodini

V zadnjem tednu v vseh krajih Vojvodine končujejo priprave za letošnje žetev in mlačev. Po planu poverjenstva za kmetijstvo pri glavnem izvršnem odboru se mora žetev ovsna in rži zaključiti najdalje v petih, žetev pšenice pa v desetih dneh po začetku del...

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije

Obiščite razstavo lokalne industrije in obiti LR Slovenije v Ljubljani od 25. junija do 3. julija v Tehniški sred. šoli. Znižana voznina.

Letni obračun Okrajne zveze kmetijskih zadrug za mariborsko okolico

Okrajna zveza kmetijskih zadrug za mariborsko okolico je na letni skupščini podala obračun svojega dela od maja lanskega leta do junija letnega. Po reorganizaciji zadrug...

jetje je imelo sicer sposobne ljudi, toda nekateri niso bili brez čuta odgovornosti. Trgovska mreža je dobila lani precej novega kadra iz tečajev...

karne, apnenice in podobno. Izgovor, da ni delovne sile, zavrača mobilizacija frontnih brigad. Kakor so vstopili delovni ljudje po vaseh v frontne brigade za sečnje lesa...

Z razvojem steklopihaštva n optike se bomo osamosvojili in dvignili kvaliteto industrije stekla

Steklopihaštvo in optika sta pri nas novi smeri v proizvodnji stekla. Steklene predmete in aparate v kirurgiji, kemiji proizvodnji itd. smo do sedaj večinoma uvažali na splošno se je pa v vseh laboratorijih močno občutilo pomanjkanje teh predmetov...

zrak, pri težkih steklih tudi sam kisik. Z dodajanjem in reguliranjem plina in zraka ali kisika dobivamo ono višino temperature, ki jo potrebujemo za omehanje stekla. Zmehanja steklena cev se nato v plamenu gorilnika oziroma jo pa odmaknemo od plamena in nalahno pihamo vanjo...

način. S pomočjo jedkanja je mogoče na merilnih posodah označiti ali teži ali prostornino, to je grame ali kubne centimetre, kar je posebno važno za kemijo, medicino in farmacijo. Tehnični institut za steklopihaštvo in optiko sprejema učence. Predpogoj za uspešno izučitev steklopihaštva pa je, da ima za ta poklic potrebno zanimanje...

II. JUGOSLOVANSKO TEKMOVANJE reproduktivnih glasbenih umetnikov FLRJ v Ljubljani od 20. do 27. novembra 1949

Organizacijski odbor II. jugoslovanskega tekmovalnega reproduktivnih glasbenih umetnikov FLRJ objavlja naslednje informativno obvestilo: Ministrstvo za znanost in kulturo FLRJ prireja II. jugoslovansko tekmovalno reproduktivnih glasbenih umetnikov FLRJ, ki bo od 20. do 27. novembra 1949 v Ljubljani. Tekmovalni pregled in preizkušnja si naše reproduktivne glasbene umetnosti z namenom, da se spopusti razvoj in stopnje raven glasbenega ustvarjanja v FLRJ.

last kandidatov. Tekmovanje bo v dveh etapah, izločilni in končni, in bo javno. Za vsako stroko so določene po tri denarne nagrade, za solistično petje pa po tri za moške in po tri za ženske tekmovalce v naslednjih zneskih: 1. nagrada 30.000 din, 2. nagrada 20.000 din, 3. nagrada 10.000 din.

Razen tega bodo podeljene po tri pohvalne diplome za vsako stroko. Nositelcem 1. nagrade bo Poslovnica za kulturno - umetniške prireditelje pri ministrstvu za znanost in kulturo VFLRJ, organizirala turnejo po večjih centrih FLRJ za dogovorjeni honorar, nosilec 2. in 3. nagrade pa bo organizirala Poslovnica za kulturno-umetniške prireditelje njihove ljudske republike koncert.

Pri učencih rudarsko-industrijske šole v Trbovljah

Rudarsko-industrijska šola v Trbovljah ima 3 glavne oddelke: rudarski, kovinarski in elektrooddelek. Skupno število učencev na vseh treh oddelkih je 313, predava pa na šoli 39 predavateljev. Povprečni učni uspeh na šoli je približno 70% pozitivnih. Najboljše uspehe v šoli so pokazali zadnji letniki. Tako imata n. pr. rudarski in elektrooddelek 100% pozitivnih učenecov, docim jih imajo kovinarski 83%. Vsi zadnji letniki bodo konec junija imeli zaključne izpite. Odlučni in prav dobri učenci pomagajo slabim, za katere so organizirani razni krožki, individualno jih poučujejo tudi doma.

Razporeu prostovoljne gozdarske akcije za nedeljo 19. junija

Table with columns: Delovno mesto, Zel. postaja, Štev. prostov., Prostov. organizacija. Lists various locations like Stara cerkev, Ribnica, Kranjska gora, etc., and their corresponding work units.

LESNA INDUSTRIJSKA PODJETJA

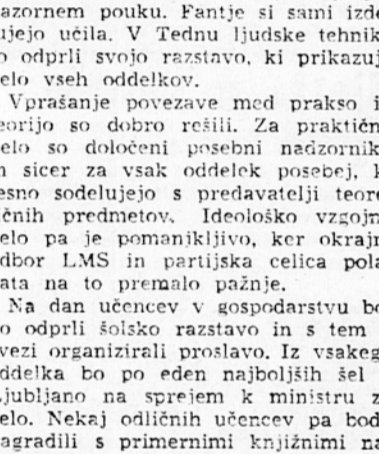
Table listing various wood processing enterprises like Logatec, Verž, Planina, Rakek, etc., and their production statistics.

v skrbeh, se smejelo, predvsem pa pomagalo s svojim delovnim vzgledom temeljno socialističnemu redu, ki nam ga ovirajo sovražniki in — žal — tudi naši bivši prijatelji.

Takrat pa so prav isti učili mladi rod, ki mu ni bilo para razen v Sovjetski zvezi, osnov marksizma-leninizma in jim pomagali v duše velike izkušnje in ljubezen do Sovjetske zveze.

Zdaj iščejo za naš in svoj razvoj vseh mogočih formulacij. V Bolgariji ne vedo, kako naj bi svojo oblast imenovali, v Madžarski se sami tožijo, da so si spustili kuluksa za vrat, samo mi smo zirkulirali s poti v socializem in smo padli kuluku in kapitalizmu v naročje. Kako strašna zmeta, ki so ji iniciatorji vodilni ljudje v Sovjetski zvezi.

IZ STEKLARNE: Pihalca stekla

Iz steklarne: Pihalca stekla

Zaposlitvi invalidov posvetimo vsjo pozornost

Z zakonom o vojaških vojnih invalidih, ki zagotavlja redne prejemke osebnim vojnim invalidom ter njihovim svojem — družinskim invalidom, je rešen samo del vprašanih invalidskih zaščit. Zgolj s priznanjem invalidne šede ni rešeno invalidsko vprašanje v socialistični družbi, ki mora posvečati pozornost osebnim razmeram vsakega posameznega invalida prav tako kakor njegovemu odnosu do celotnega družbenega življenja.

Ob vsakem letnem času in skoraj neoziraje se na položaj na naši fronti, so prihajale na Rog naprej v male učilnice, pozneje pa v velike lesene dvorane, stisnjene v globoče pod starimi smrekami — skupine iz vseh krajev Slovenije. Tu so z neutrdljivo vztrajnostjo poleg rednih predavateljev Borisa Zihlerla in Ivana Bratka prihajali od časa do časa Kardelj, Kidrič in celo Moša Pijade in Colakovci. Zdaj so vsi ti ljudje obetavni in psovskani, ki jih tu ne bom ponjavil.

Po osvoboditvi svojega dela nismo skrivali, da bi ga bilo treba Informburoju »razkriti«. Vse progresivni svet je gledal z občudovanjem na naše podvige v okviru petletnega plana. Mi sami pa smo bili ponosni na svojo zemljo, na našo Partijo in tov. Tita.

Ce bi se srečali zdaj z onim tihim rdečearmejem iz Stalingrada, bi si gotovo spet stisnil roke kakor to storijo ljudje, ki so šli skozi tako vojno vzhro, kakršna je bila druga svetovna vojna. Spet bi si rekli, da smo si med vojno mnogo pomenili in da brez Partije in Tita ne bi bilo herojske Jugoslavije. Predvsem to bi morali danes poudarjati, če bi se srečali, kajti pri naši borbi zanikajo ta neizpodbitna dejstva, ki jih pozna vsak otrok.

Invalidski problem je torej obnem tudi gospodarski in politični problem. Se vedno so ljudje, ki niti ne vedo, da so po zakonu upravičeni do invalidne. Temu so krivi tako ljudski odbor kakor invalidska organizacija, ki zaradi svojega malomernega odnosa do vojnih žrtvi niso poskrbeli, da se prizadeti seznanijo s predpisi invalidskega zakona glede upravičenosti do invalidnine.

